

[Forsvarsministeren.]

bruger saa kraftige Ord som, at den her foreslaaede Ordning er et Makværk. Jeg synes, han skulde tage sig en lille Smule i Agt for at bruge et saadant Ord, thi det foreliggende Forslag er i høj Grad gennemarbejdet, men det tror jeg ikke, hans eget Lovforslag var. Da det i sin Tid kom frem, erklærede det ærede Medlem Hr. P. Munch det for at være en Skitse, og det var egentlig først, efter at det ærede Medlem Hr. P. Munch havde faaet dette Lovforslag under Behandling, at det virkelig blev et militært Lovforslag, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen saa sluttede sig til.

Til det ærede Medlem Hr. Parkov skal jeg sige, at jeg holder fast ved, at fornuftige Folk uden Anførselstegn ikke kan forstaa, at en mobiliseret Hærstyrke paa 105 000 Mand kan løse alle de Opgaver, der kommer til at ligge for for Danmarks Vedkommende, men at en Hærstyrke paa 100 000 Mand intet kan udrette.

Man kan naturligvis tale om, hvorvidt man først skal fastsætte de økonomiske Rammer eller de militære Rammer og saa se, hvad det kommer til at koste. Det er i og for sig ret ligegyldigt, for Slutningsresultatet er det afgørende. Vi fra vor Side hævder, at naar der er Tale om militære Forslag, er der et økonomisk Moment, som der absolut maa tages Hensyn til. Men jeg tror i det hele, at man maa indrømme, at det, der her foreligger, er et mere rationelt og harmonisk Forslag end Ordningen af 1922, naar alt tages i Betragtning.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch siger, at i 1913—14 var Udgifterne ca. 24 Mill. Kr. Jeg betvivler det noget, men jeg kan ikke faa fat i et Statsregnskab i den Fart, vi har paa i Øjeblikket; jeg tror, at Udgiften var noget højere, men det er i og for sig ret ligegyldigt. Men tænk nu paa, ærede Medlem, at hvis vi regner med 24 Mill. Kr. plus den Forhøjelse, der ifølge Pristallet kommer paa indtil nu, og regner med tilsvarende Tal for alle andre Institutioner. Hvor vilde Skatteyderne her i Danmark da fryde sig! Saa vilde vi nemlig have et Budget paa lidt under 200 Mill. Kr.

Der var meget at sige i Anledning af det ærede Medlem Hr. P. Munchs almindelige Betragtninger, men det skal jeg imidlertid afstaa fra. Radikale Venstrepolitikere i

andre Lande taler ganske anderledes fornuftigt om Militærspørgsmaalet, og jeg tvivler meget paa, om der virkelig er radikale Venstrepolitikere andre Steder fra, der slutter op bag det ærede Medlem, naar han udtaler sig i Genève om Militærspørgsmaalet. Vi er lige saa ivrige som det ærede Medlem Hr. P. Munch for at naa henimod at undgaa Krig og for, at internationale Domstole skal afgøre Stridigheder mellem Folkene; men vi ser nøgternt paa Forholdene, ser den Verden, vi i Øjeblikket lever i, og derfor tror jeg, at de smaa Skridt er nok saa meget at anbefale som det, det ærede Medlem her anbefaler den ene Gang efter den anden. Det vil i Virkeligheden sige, at naar vi gennemfører hans Forslag, vil under krigerske Forviklinger et enkelt Krigsskib fuldstændig kunne beherske Situationen ved vore Kyster. Vi ved ikke, hvad der kan ske i kommende Tider.

Til det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen skal jeg sige, at hvis han blot vil hjælpe mig til snarest muligt at faa Lovforslaget gennemført, skal vi let faa en Ordning gennemført af Forholdene paa Amager Fælled. Jeg har sagt, at Spørgsmaalet er under Overvejelse, og jeg tror, at der maa ske en Ændring i de bestaaende Forhold.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

I. A. Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927 om Statens Tjenestemænd.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2933; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2124).